

Brood op het water: hoop

Wim Lindhout

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	In deze meditatie wordt opgeroepen tot activiteit (zaaien en brood uitwerpen, Prediker 11:1 en 6) met als doel kinderen strijdbaar maken. Met reflectievragen.
Bronvermelding	Lindhout, W. (2011) Brood op het water: hoop. In <i>Leren bij de Bron</i> , meditaties voor leraren (pp. 33-34). Uitgeverij Groen – Heerenveen.
Thema *	Leraar
Gebruik **	hart
Plaatsingsdatum	2011
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Prediker, belofte, geestelijke strijd, vertrouwen, strijdbaar

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

11

Brood op het water: hoop

‘Werp uw brood uit op het water’ (Pred. 11:1a).

‘Het is also, dat Hij het zijn beminden als in den slaap geeft’ (Ps.127:7b).

Zaaien in de morgenstond en doorgaan tot de avond. Brood op het water werpen. ‘Zenden’ staat er eigenlijk in de tekst. Het is een aansporing tot activiteit. Prediker blijft niet klagen over de absurditeit van het bestaan. Dat heeft hij in de hoofdstukken hiervoor gedaan. Hij sprak over ijdelheid, leegte, vanuit wanhoop misschien wel. Wat is eigenlijk de zin van het bestaan? In hoofdstuk 11 zegt hij: ‘Is de mens er niet veel meer om te handelen en het goede te doen?’

Weten we wel wat het goede is? We proberen heel vaak het goede te doen. In het werk in onze klas; in het leidinggeven aan een school; voor het kind dat extra zorg nodig heeft. Door middel van de Prediker vraagt God van ons dat wij twee dingen doen: onophoudelijk zaaien van de morgen tot de avond, en onze leeftocht, (‘brood’), uitzenden op het water. Uitwerpen en uitzenden in de wereld, voor de mensen en kinderen om ons heen. Zelfs al zie je het voor je ogen oplossen, wegvaren of in de diepte verdwijnen. (...) want gij weet niet, wat recht wezen zal, of dit of dat, of dat die beide te zamen goed zijn zullen’ (Pred. 11:6b).

Volgens de Prediker is één ding zeker: je vindt het na vele dagen. Dat is een belofte. Wie trouw is aan zijn roeping als mens voor God, die mag verwachting hebben. Hopen op God Die Zijn beloften vervult. Psalm 127 zegt dat zo krachtig: tevergeefs is al ons werk als God Zijn zegen niet geeft. Ons werk is opdracht, taak en plicht. Maar ook roeping in een speciale verantwoordelijkheid naar onze Schepper. Het werk dat in Hem is gedaan, mag rusten in de belofte dat we het uitgestrooide zullen terugvinden.

In Psalm 127:2b lezen we: ‘(...) het is also, dat Hij het Zijn beminden als in den slaap geeft.’ Beminden! ‘Minne’ is een mooi woord. Het laat de zachtheid, de liefde, de hechte betrokkenheid van de relatie zien. God bemint mensen! Daarom gaf Hij Zijn Zoon. Kinderen horen bij Hem. Ze zijn een erfdeel van de Heere zegt de psalm. Met het feit dat ze er zijn, laat God zien dat Hij doorgaat. Ervaren we dat niet alleen in onze bloedverwanten, maar ook kijkend naar de kinderen die vandaag weer voor ons zitten? Zij zijn de komende generatie, die erfdeel is vanuit Gods perspectief!

En waartoe zijn onze kinderen geroepen? Psalm 127 zegt dat we moeten bouwen en bewaren, hopen op en biddend om Gods zegen. Maar hij voegt ook deze notie toe: kinderen zijn als pijlen in de hand van een held. Ze staan tegenover de vijanden in de poort. Er is een strijd gaande. Laten we ons daarvan bewust zijn. In die strijd staat de mens in het middelpunt. God en de duivel, goed en kwaad, verderf en behoud, zonde en genade, pijn en vreugde. Die strijd wordt soms angstig dichtbij gevoerd. Media, seks, geld en drugs, om maar een paar bedreigingen te noemen.

De teksten van vandaag willen ons bemoedigen en wijzen op de Bron van ons bestaan. Wie op God vertrouwt komt niet beschaamd uit. Die gaat met eigen beperktheid en in een duistere wereld niet afwachten, maar bouwt, hopen op Gods zegen. Die zendt het brood uit op het water en zaait van de morgen tot de avond, omdat het om Gods Koninkrijk gaat. Met het doel kinderen strijdbaar te maken, zodat ze ons niet zullen beschamen in de poort. Het gaat om Gods eer en het heil van ons en onze kinderen.

Vragen:

- 1 Word je soms niet moe van zaaien en brood uitwerpen? Wat betekent de inhoud van deze tekst daarin?
- 2 Tegenover brood uitzenden op het water en zaaien van de morgen tot de avond zet Psalm 127 het beeld: God geeft het Zijn beminden als in de slaap. Hoe krijgen we die twee uitersten bij elkaar?
- 3 Zie jij ook dat de strijd dichtbij wordt gevoerd, of herken je dat beeld niet? Hoe rusten we onze kinderen daarin toe?

Tekstgedeelten: Psalm 127; Prediker 11:1 en 6

Liederen om te zingen: Psalm 127:1, 2 en 5; *Uit aller mond* 178:1, 2, 5 en 6
(Neem mijn leven laat het Heer)